

या नच देशाद्वाच्य इति सूत्रे ब्राह्मणवाचको ब्रह्मशब्द इति नि
यम इत्याहुः ॥ १२ ॥

परेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्येद्युश्चापि चिन्तयन् । वृद्धिचयौ
मुनीन्द्राणां प्रियभावकतामगात् ॥ १३ ॥

ज०म०

परे । परेद्यवि परस्मिन् आगामिनि दिवसे इत्यर्थः अद्यैत
स्मिन्नहनि पूर्व्वेद्युः पूर्व्वस्मिन्नहनि अन्येद्युरन्यस्मिन्नहनि चिराति
क्रान्ते चिरगामिनि दिवसे परेद्यवीत्यादिषु दिवसेषु मुनीन्द्राणां
वृद्धिचयौ उदयापचयौ चिन्तयन् प्रियभावुकतामूर्व्वम्रियाभाव
नियुक्तत्वादतथाभूतः सन् प्रियोभवतीति प्रियभावुकः आद्यसुभ
गेत्यधिकृत्य कर्त्तरि भुवः खिण्णुच्छुकजाविति खुकञ् तद्भावः
तामगात् गतः अर्थान्मुनीन्द्राणामेव परेद्यव्यद्यादयः शब्दाः
सद्यःपरुदित्यादिना निपातिताः ॥ १३ ॥

भ०

परेद्यवीत्यादि ॥ परेद्यवि परस्मिन्नहनि पूर्व्वेद्युः पूर्व्वस्मिन्न
हनि अन्येद्युः अन्यस्मिन्नहनि च मुनीन्द्राणां वृद्धिचयौ धनशरी
रादिगतोपचयापचया चिन्तयन् स्मरन् रामः प्रियभावुकतां
अगात् प्राप्तवान् अप्रियोऽपि प्रियोभवतीति भुवो घेखिण्णुच्छुकजा
विति चपर्य्ये खुकञ् परेद्यवि अद्यचेति कुतःककुह इत्यादिना
निपातनात् पूर्व्वान्यान्यतरेति पूर्व्वान्याभ्यां एद्युस् ॥ १३ ॥

आतिष्ठद्गु जपन् सन्ध्यां प्रक्रान्तामायतोगवं । प्रात
स्तरां पतन्निभ्यः प्रबुद्धः प्रणमन्नविं ॥ १४ ॥